

Dosarul nr. 3ra-510/22
2-19091553-01-3ra-06052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Negru, E.Palanciuc, A.Minciuna)

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Mihail Pleșca și Eleonora Pleșca,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea în contestare depusă de Mihail Pleșca către Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, terți Liliana Beresteanu, Direcția generală locativ-comunală și amenajare, Direcția generală economie, comerț și turism și Eleonora Pleșca cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Mihail Pleșca și a fost menținută hotărârea din 19 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 25 aprilie 2019 Mihail Pleșca a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, terți Liliana Beresteanu, Direcția generală locativ-comunală și amenajare și Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale (în prezent Direcția generală economie, comerț și turism) cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În motivarea acestei acțiuni, Mihail Pleșca a indicat că la data de 4 mai 1995 a privatizat apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx în care locuia împreună cu familia sa, inclusiv fratele, Veaceslav Pleșca, care divorțase de familie și nu avea un loc permanent de trai.

Potrivit reclamantului, la data de la 20 mai 2002, a solicitat prin cerere îmbunătățirea condițiilor locative, iar prin decizia nr. 14/2 din 13 august 2002 a Direcției locuințe din cadrul Primăriei municipiului Chișinău, a fost inclus în rândul invalizilor de gradul II pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

Ulterior, conform deciziei nr. 24/17 din 24 octombrie 2002 a Primăriei municipiului Chișinău, i-a fost permis împreună cu soția și fratele să reamenajeze,

pe cont propriu, conform cerințelor arhitecturale, normativelor antiincendiare și tehnico-sanitare apartamentul nr. xxxx cu suprafața totală de 16,5 mp, fără comodități, nevalabil de trai din xxxx, mun. xxxx, cu anexarea la apartamentul nr. xxxx din aceeași adresă (proprietate privată).

Ca urmare a lucrărilor de reamenajare a apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, a fost întocmit procesul – verbal de recepție finală nr. 559-i din 30 iulie 2004, care a fost semnat de reclamant în calitate de beneficiar și investitor al lucrărilor de reamenajare.

Ținând cont că fratele său, Veaceslav Pleșca locuia în casa comună și dorea să-și refacă viața personală, la rugămintea ultimului, atât soția reclamantului, Eleonoara Pleșca cât și el, au depus câte o cerere la administrația publică locală, solicitând eliberarea bonului de repartiție a apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, ca fiind membru a familiei Pleșca, în acest sens fiind anexate decizia Primăriei nr. 24/17 din 24 octombrie 2002 și procesul - verbal de recepție finală.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 869-d din 26 august 2004, a fost dispus eliberarea ordinului de repartiție pentru apartamentul nr. xxxx, cu o cameră, cu suprafața locativă de 26,3 mp, cu dependințe, din str. xxxx lui Veaceslav Pleșca, reamenajat în conformitate cu decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 24/17 din 24 octombrie 2002 și recepționat conform procesului verbal de recepție finală nr. 559-i din 30 iulie 2004.

Drept rezultat, a fost eliberat ordinul de repartiție nr. 010810 din 2 septembrie 2004, unde în rubrica componența familiei nu a fost indicată nici o persoană.

Reclamantul a mai invocat că la data de 17 noiembrie 2004, în lipsa sa și a soției Eleonora Pleșca, precum și fără acordul lor, Veaceslav Pleșca a semnat contractul de vânzare – cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx în proprietate privată.

Potrivit certificatului seria TS nr. 004372 din 12 aprilie 2007 eliberat de Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului Municipal Chișinău la privatizarea locuinței apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, a participat doar Veaceslav Pleșca.

În continuare, reclamantul a precizat că la data de 18 mai 2018, fratele său Veaceslav Pleșca a decedat, iar după 18 noiembrie 2018, Mihail Pleșca a aflat că Elena Beresteanu, acționând în interesele fiicei sale, Liliana Beresteanu a depus declarația de succesiune.

Totodată, a fost menționat că reclamantul a aflat despre faptul că apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx a fost privatizat în decembrie 2018, fără a dispune de careva acte confirmative. Or, copiile actelor contestate au devenit accesibile în martie 2019, fapt care a permis la 6 martie 2019 să fie înregistrată cererea prealabilă la Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău.

Prin răspunsul din 9 aprilie 2019 a Direcției generale locative - comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, cererea prealabilă a fost respinsă deoarece a expirat termenul de 3 ani și nu a fost constatată o sesizare sau notificare a autorităților de resort privind contestarea actelor Primăriei.

Din aceste considerente, Mihail Pleșca a depus prezenta acțiune de contencios administrativ, solicitând anularea dispoziției nr. 869-d din 26 august 2004 privind divizarea apartamentului nr. xxxx din str. xxxx și eliberarea ordinului de repartiție pentru apartamentul nr. xxxx din aceeași adresă (după reamenajare) pe numele lui

Veaceslav Pleșca; anularea ordinului de repartitie nr. 010810 din 2 septembrie 2004 a apartamentului nr. xxxx din str. xxxx; anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 17 noiembrie 2004 și anularea certificatului seria TS nr. 004372 din 12 aprilie 2007.

Prin hotărârea din 19 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Mihail Pleșca a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 24 mai 2021, Mihail Pleșca a depus apel, care ulterior la data de 22 iulie 2021 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea apelului, casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei decizii noi, de admitere a acțiunii.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a pronunțat dispozitivul hotărârii contestate la data de 19 mai 2021 (f.d.249), iar hotărârea motivată a fost notificată apelantului Mihail Pleșca în data de 22 iunie 2021 (vol.II, f.d.26). Astfel, depunerea apelului nemotivat în data de 24 mai 2021 (vol.II,f.d.7) cât și motivarea acestuia prezentată la data de 22 iulie 2021 (vol.II,f.d.37) sunt în termen.

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 6 octombrie 2021, Eleonora Pleșca a fost atrasă în proces, în calitate de persoană terță.

Prin decizia din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Mihail Pleșca și a fost menținută hotărârea din 19 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că locatar al apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx conform bonului de repartitie a fost Veaceslav Pleșca, fără a mai fi incluse și alte persoane, cum ar fi reclamantul sau soția acestuia. Or, reclamantul nu și-a manifestat voința în sensul privatizării apartamentului nr. xxxx cu titlu gratuit, nefiind depusă nici o cerere scrisă în acest sens administrației publice locale. Mai mult, acesta deja a participat la privatizarea apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx.

În speță, dreptul de a participa la privatizarea locuinței din fondul de stat, cu titlu gratuit sau oneros, a fost recunoscut asupra locatarului Veaceslav Pleșca, care a îndeplinit condiția legală și a depus cerere scrisă prin care a solicitat privatizarea, fiind unicul locatar inclus în ordinul de repartitie.

Consecință a celor expuse și pe motiv că nu au fost constatate motive de nulitate, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei concluziilor instanței de fond privind lipsa temeiurilor de anulare a dispoziției nr. 869-d din 26 august 2004 privind divizarea apartamentului nr. xxxx din str. xxxx și eliberarea ordinului de repartitie pentru apartamentul nr. 4 din aceeași adresă (după reamenajare) pe numele lui Veaceslav Pleșca; anularea ordinului de repartitie nr. 010810 din 2 septembrie 2004 a apartamentului nr. xxxx din str. xxxx.

Referitor la argumentele apelantului Mihail Pleșca invocate în motivarea apelului, Curtea de Apel Chișinău le-a respins ca nefondate, or, acesta nu a probat faptul că, ar fi depus o cerere privind privatizarea apartamentului nr. xxxx, precum și nu a prezentat alte probe ce ar confirma existența dreptului la spațiul locativ enunțat.

La fel, au fost respinse și alegațiile apelantului cu privire la faptul că, prin privatizarea apartamentului, s-ar fi afectat drepturile Eleonorei Pleșca, or, nici la data privatizării apartamentului, nici ulterior, aceasta nu a formulat careva contestație

împotriva privatizării, precum și nici nu a fost semnatară a cererii de chemare în judecată depusă și examinată în prezenta cauză. Or, la caz, Eleonora Pleșca nu și-a exercitat dreptul legal de a formula o acțiune în justiție, fiind subiect de drept cu capacitate procesuală și de exercițiu deplină, iar reclamantul Mihail Pleșca, nu a fost împuternicit în modul prevăzut de lege pentru a-i reprezenta interesele, acțiunea fiind formulată în numele propriu.

În acest context, instanța de apel a reținut ca juste concluziile primei instanțe privind netemeinicia cerințelor formulate, or, la data emiterii dispoziției nr. 869-d din 26 august 2004 privind eliberarea ordinului de repartitie, nu a fost probată deținerea de către reclamant a unui drept legal asupra bunului respectiv, astfel, nu a fost atestată careva temeieri legale întru anularea ordinului de repartitie eliberat lui Veaceslav Pleșca. Or, în tabelul nominal al locatarilor apartamentului a figurat doar Veaceslav Pleșca.

Mai mult, bunul imobil litigios nu înregistra vicii juridice ce ar crea impedimente în eliberarea ordinului de repartitie, iar reclamantul nu a prezentat vreun înscris din care ar rezulta că acesta a contestat în modul și termenii stabiliți de lege dispoziția nr. 869-d din 26 august 2004 emisă de Primăria municipiului Chișinău în baza căreia a fost eliberat ordinul de repartitie

Curtea de Apel Chișinău a mai constatat că în speță Consiliul municipal Chișinău ca proprietar al locuinței și-a exercitat atributele dreptului de proprietate conform destinației acesteia, dispunând de dreptul de a transmite apartamentul, respectând rigorile Legii.

Or, însuși apelantul Mihail Pleșca a acționat în numele fratelui său defunct Veaceslav Pleșca (în bază procurii nr. 1842 din 27 ianuarie 2003), când a solicitat eliberarea ordinului de repartitie pe numele acestuia, astfel, cerințele înaintate de reclamant după decesul acestuia, confirmă netemeinicia pretențiilor, fiind afectate de subiectivitate față de succesorii fratelui său.

Având în vedere cele expuse, prima instanță corect a concluzionat că dispoziția Primăriei municipiului Chișinău este legală fiind emisă de către un organ competent, conform legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite, iar la momentul emiterii nu a fost încălcat careva act normativ, nefiind stabilite temeieri de nulitate prevăzute de Lege.

Cu privire la capetele de cerere privind anularea contactului de vânzare - cumpărare transmitere a locuinței în proprietate privată din 17 noiembrie 2004 și a certificatului seria TS nr. 004372 din 12 aprilie 2007, acestea la fel au fost respinse, or, respingerea pretențiilor de bază duce la respingerea pretențiilor consecvente.

Cu atât mai mult că, prin anularea actelor administrative solicitate de partea reclamantă, s-ar admite o ingerință în dreptul de proprietate al succesiorilor lui Veaceslav Pleșca, ceea ce este în contradicție cu art. art. 9 și art. 46 ale Constituției RM, art. 1 Protocolul Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Or, dreptul de proprietate a defunctului Veaceslav Pleșca asupra apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx este inviolabil, fiind un drept garantat, neexistând temeieri de expropriere.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului depus de Mihail Pleșca cu menținerea hotărârii instanței de fond.

La data de 4 martie 2022, Mihail Pleșca și Eleonora Pleșca au depus împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 19 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu emiterea unei noi decizii, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenții au invocat dezacordul cu actele judecătorești contestate, considerându-le neîntemeiate prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material și au fost încălcate normele de procedură, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context au menționat că prin emiterea actelor administrative au fost afectate și drepturile soției reclamantului, Eleonora Pleșca, care nu a participat la procesul privatizării fondului de locuințe.

La data de 6 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia motivării recursului depus de Mihail Pleșca și Eleonora Pleșca cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referințele depuse la data de 27 mai 2022 și la data de 4 iulie 2022, Primăria municipiului Chișinău, Consiliul municipal Chișinău, Liliana Beresteanu, precum și Direcția generală economie, comerț și turism au solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 9 februarie 2022 (vol.II, f.d.135,138).

Astfel, depunerea prin intermediu oficiului poștal a cererii de recurs împreună cu motivarea acestuia la data de 4 martie 2022 (vol.II, f.d.133) este în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Mihail Pleșca și Eleonora Pleșca, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Cu referire la recursul depus de Eleonora Pleșca, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține prevederile art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit cărora Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Potrivit alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate atât la etapa examinării admisibilității cererii de recurs cât și la etapa examinării nemijlocită a cererii de recurs.

În această ordine de idei, Colegiul reține prin prisma art. 231 alin. (1) din Codul administrativ, că hotărârile judecătoriale adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.

Relevante la acest segment sunt dispozițiile art. 195 din Codul administrativ, care statuează că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Astfel, având în vedere dispozițiile art. 195 din Codul administrativ coroborate cu prevederile art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, se reține că nu pot fi atacate cu recurs hotărârile/deciziile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației.

În temeiul art. 430 din Codul de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Din motivarea recursului depusă la data de 4 martie 2022, se denotă că Eleonora Pleșca își manifestă dezacordul cu decizia instanței de apel din 9 februarie 2022, prin care a fost respins apelul depus de Mihail Pleșca și a fost menținută hotărârea din 19 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Eleonora Pleșca nu și-a exercitat dreptul de apel în privința hotărârii din 19 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar prin decizia din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, contestată cu recurs, nu i-a fost înrăutățită situația.

În circumstanțele descrise, se conchide că, Eleonora Pleșca, contrar prevederilor art. 231 alin. (1) din Codul administrativ în coroborare cu art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, a declarat recurs fără a folosi calea de apel, ceea ce este inadmisibil din moment ce legea prevede această cale de atac.

Suplimentar, se menționează că prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 6 octombrie 2021, Eleonora Pleșca a fost atrasă în proces, în calitate de persoană terță (vol.II,f.d.67-68).

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Eleonora Pleșca fiind soția reclamantului-apelant-recurent Mihail Pleșca a fost familiarizată cu cererea de chemare în judecată și a cunoscut faptul punerii pe rol a prezentei cauze și examinării acesteia, însă fiind subiect de drept cu capacitate procesuală și de exercițiu deplină, nu și-a exercitat dreptul legal de a formula o acțiune în justiție, iar reclamantul Mihail Pleșca, nu a fost împuternicit

în modul prevăzut de lege pentru a-i reprezenta interesele, acțiunea fiind formulată în nume propriu.

Din aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Eleonora Pleșca. Or, aceasta nu a folosit calea de atac apelul împotriva hotărârii primei instanțe, motiv pentru care prin lege, nu este în drept să atace cu recurs decizia instanței de apel.

În acest context, completul reține că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele Curții Europene a Drepturilor Omului, care a relatat în practica sa constantă faptul că, dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (cauza *Golder vs the United Kingdom* §-36 din 21 februarie 1975), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante (*Ashingdane vs the United Kingdom*, 28 mai 1985). De asemenea, Curtea Europeană a subliniat că dispozițiile legale referitoare la formalitățile și limitele de timp care trebuie îndeplinite pentru a introduce o acțiune sunt menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice (*Gheorghiu v. Republica Moldova*, 2 iulie 2019, § 27).

Cu referire la recursul depus de Mihail Pleșca, Colegiul reiterează prevederile art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit cărora Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în

circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Mihail Pleșca.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Mihail Pleșca și Eleonora Pleșca se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva